

resistència per la qual es torni a propagar. D'aquí els records, associacions d'idees, memòria, imaginació... Com que d'actes psíquics en produïm tants, la majoria els deixem de banda. És probable que la majoria els releguem a l'inconscient per uns i al subconscient per altres.

Aleshores quina diferència hi ha entre els records i la imaginació? Els primers ens vénen a vegades sense esforç, en la imaginació hem d'esforçar-nos per fabricar-ne de nous.

I com se'ns presenten els somnis? En el son hi ha un menor reg en l'envoltura cerebral i menys capacitat en les funcions mentals, cosa que produeix un batibull d'associacions sense ordre ni concert que fa que somiem les coses més absurdes i inversemblants, a vegades transgressores de les normes morals o estètiques: obeeixen a les nostres apetències o desitjos. Així per al famèlic, el menjar; per al fumador, el tabac; temors de pèrdua del treball, exàmens insuperables que es fan eterns. Altres vegades es produeixen situacions contràries als nostres desitjos o records infantils barrejades amb els actuals. D'aquí ve el mèrit de descobrir quina hauria estat la trama normal si no hagués estat la deformació del somni.

Ara bé, si tots els somnis tinguessin la mateixa interpretació i obeïssin a causes per nosaltres desconegudes, potser hauríem de consultar a Sigmund Freud, el mestre en la matèria, el funda-

dor de la psicoanàlisi i les seves teories, entre d'altres, sobre l'inconscient, els actes fallits, la sexualitat, els complexos i la interpretació dels somnis. Això sí, tots aquests encaminats a la curació de les malalties mentals.

Només d'obrir el seu llibre "Els somnis" ens trobem amb aquest paràgraf: Anomenarem continuat manifest del somni allò que ell manifesta davant nostre i idees latents del somni allò que roman amagat i que intentem descobrir per mitjà de les anàlisis de les associacions que sorgeixen en el subjecte a propòsit del seu somni".

Malgrat que comenta que n'hi enviaven a dotzenes, no n'he sabut trobar cap que coincidís amb els meus. Però tornem a l'enquesta de què hem parlat. Per si algú no l'hagués llegit n'inserim alguns fragments: "El 6% dels catalans afirma tenir malsons, percentatge que situa aquesta comunitat per sobre de les altres. En general els homes tenen més somnis eròtics i les dones somien més amb la família.

Els malsons en gran escala no

són específics dels catalans, ja que també els madrilenys tenen somnis angoixants relacionats amb els seus superiors i els mallorquins i mallorquins amb la sogra. També es somia amb actors, actrius, esportistes i amb el mateix Papa. I cosa rara hi ha qui somia amb el Dalai-lama i Indira Gandhi..."

Prosseguint amb l'enquesta, afirma: "Els ciutadans del País Valencià, en especial els alacantins, són els qui tenen més somnis eròtics, els bascos els qui més somien amb la feina, els andalusos amb la loteria i els balears somnis romàntics i relacionats amb el menjar".

Finalment molts catalans declaren somiar que volen cap amunt, que tornen a néixer i que es compren una casa.

En el primer cas jo m'hi apunto: moltes vegades -menys de les que voldria- he somiat que volo sense l'ajuda de cap enginy. I que consti que ja ho feia molt abans de veure Superman i els seus imitadors.

Desenganyat del llibre de Freud i dels seus deixebles, vaig connectar amb una endeviadora de somnis i em va dir que aquest era més vell que l'anar a peu. Que significa el desig d'elevat-se per damunt de les coses materials, anhel de llibertat i afany de conèixer móns nous. Res, que em va convèncer i li vaig pagar de gust els seus emoluments.

Potser sí que el somniatruites del títol correspon a un visionari o a un il·lús, i que jo mateix i molts catalans en podem ser un bon exemple. ■

